

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אלה תולדות נח נח איש צדיק וגו' (בראשית ו. ט)

כתב מהר"ח כסאר זצ"ל בחיבורו 'קיץ המזבח' על פס' זה: במדרש פרי צדיק עץ חיים, ללמד שעיקר תולדותיהם של צדיקים תורה ומע"ט ע"כ.

באו להודיענו דמה שלא זכר בניו בתחילה, ללמדנו שעיקר תולדותיהם של הצדיקים תורה ומע"ט. ולפיכך יקח האדם מוסר מזה שלא יאמר הבנים יועילו לו, אלא צריך להשתדל הוא בעצמו בעסק התורה ובקיום המצוות ולא יסמוך על בניו, כי כל אור"א חייב בעסק התורה. ואינו דומה מי שפנסו בידו לפנסו ביד בנו. וג"כ כשם שאדם חייב בפריה ורביה הגשמית כך הוא חייב בפריה ורביה הרוחנית. ולפיכך אין מזכירין האדם לשבח אלא במעשיו הטובים שעשה הוא בעצמו, וזהו פרי צדיק עץ חיים. עכ"ל.

וידוע מה שמובא בגמרא (בכמה מקומות), שכאשר הפס' מזכיר אדם עם שם אביו 'פלוגי בן פלוגי' כגון 'ירמיהו בן חלקיהו', אם הוא צדיק גם אביו צדיק ואם הוא רשע גם אביו רשע, דאם הזכירו עם אביו סימן שמעשיו כמעשה אביו. ולפי המדרש הנ"ל יובן הדבר יפה, מפני שמעשה האדם הם תולדותיו, וע"כ כאשר הבן מהלך בדרכי אביו, הוא הוא תולדותיו.

ומה שכתב מהר"ח כסאר זצ"ל 'אינו דומה מי שפנסו בידו לפנסו ביד בנו', כוונתו למשל הידוע באב שהרגיש שיומו הולך ומתקרב וקרא לשני בניו ואמר להם, יומי קרב, מה תעשו עבורי אחר מותי? האחד השיב בתיאורים כיצד יבנה לו מצבה וכו' וכו'. והשני אמר לאביו, אני צריך שתבוא עימי ואראה לך. הלך אביו עמו. לקחו הבן למערה כאשר אביו הולך ראשון והבן הולך אחריו והפנס נמצא ביד הבן. אמר הבן לאביו, תתקדם אבא אני אחריך עם הפנס. כאשר היה מתקדם אביו היה נתקל ומקבל מכות מכל מיני דברים מפני שלא היה רואה את הדרך. אמר האב לבן, תן לי את הפנס ואוכל להתקדם! אמר לו בנו, אין צורך אבא, אני מחזיק את הפנס אחריך ואתה תתקדם. אך ככל שהתקדם האב נחבט עוד ועוד. אמר האב לבנו, איני יכול להתקדם כך תן לי את הפנס ואני אחזיקו וכך אוכל להתקדם אמר לו בנו, ישמעו אזניך מה שפיך מדבר! אבא, אל תמתין לי שאעשה עבורך אחר מיתתך, עשה עכשיו אתה לעצמך ואל תבטח באחרים.

וכבר אמר מי שאמר על אותם האנשים הרבים שכאשר שואלים אותם למה אתה עובד ועובד ולא לומד? הם משיבים, אני דואג לבן שלי שישב וילמד. וכשהבן שלו גדל ובונה ביתו ועובד ועובד ולא לומד, שואלים אותו למה אתה לא לומד? הוא משיב אני דואג לבן שלי שישב וילמד. עליהם אמר מי שאמר 'אני ממתין לראות מי הוא הבן המדובר שכולם דואגים לו!!!'

ובאמת אחד הציווים העיקרים לאדם הוא מה שאמר ה' ב"ה על אברהם (בראשית יח. ט) 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו'. ואין סתירה מזה על זה, מפני שיכול האדם לקיים שניהם בחדא מחתא, כאשר הוא לומד ומשגן עם בנו תורה, או כאשר הוא משתף את בנו במצוותיו ובמעשיו הטובים, וכן שמנהיגו ללכת בדרך טובים.

וכדאי לעלות את שכתב מהר"ע זכריא על אביו הרב סאלם בשו"ת הרש"ז דף קצ"ג וז"ל: טעם יקר ונחמד שמעתי מפי אבי עט"ר ששאל בזה את ידידו הקרוב אליו כמ"ו צאלח נגר. מדוע כתוב (בתפילת ערבית) השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחטול"ש, תחלה אבינו בשעת הערב והעמידנו מלכנו בבוקר? כדרכו בקודש מורי צאלח אם אינה עמו ור"ל, אין לו תשובה! אומר בעונה, 'יאמר קדושו' תוך חיוך רחב ותחזון בגרונו. תשובתו של אבי ז"ל לא איחרה לבוא והוא מסביר כך השכיבנו אבינו לשלום כדרכו של אב רחמן המטפל בבניו, בשעת השינה מכסה אותם בשמיכה חמה ומבקר אותם מדי פעם בפעם בלילה, אבל והעמידנו מלכנו היינו בשעת הבוקר האב מעורר את בניו לתפילה בלי רחם ומאיץ בהם לקום מיד ולהתנער משנתם כי צו זה הוא צו של מלך מלכי המלכים הקב"ה והביא ראיה לדבריו ממרן הבית יוסף יתגבר כארי לקום בבוקר. עכ"ל.

ע"כ יאזור אדם חלציו ובפרט עתה שהחל זמן חורף שיתחמם האדם באשה של תורה ושני גיזרין מבעירין זה את זה, אכ"ר.

יבורך משפע בריכה העליונה, האיש היקר והנעלה צנוע ונחבא, החפץ בעילום שמו, ומידי ראש חודש בחדשו, תורם סעודת מלכים לתש"ב. יה"ד שיתמלאו כל משאלות לבו לטובה, ויראה ברכה בעמלו, ויזכה לראות כל צאצאיו יראי ה' בתכלית עצומה ומגדולי הדור הבא, אכ"ר.

דיני צידה בבעלי חיים מזיקים
מתוך בנין משה ח"ד פע"ו
להרה"ג משה רצאבי שליט"א

נחש, עקרב וכדומה

פתרונות 'לחג סוכות'
אחודה חידה! הדס שוטה, ונקרא גם
הדס שוטה בשי"ן שמאלית, יעוין
בבארות יצחק הלכות לולב אות ד'
הזוכה בהגרלה: יונדב דחבש.
מי בתמונה: הרב יחיאל נהרי.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.

אלוהי אלהי
שבעה בנים היו לו
אחד מהם משתנה לטובה
וסעמו נכתב במסכת מגילה
בין הפותרים נכונה יונדב מרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יונדב מרס

רמשים המזיקים, כגון נחשים ועקרבים וכיוצא בהם, אף על פי שאינם ממיתים, הואיל ונושכים, מותר לצוד אותם בשבת. ואפילו אם עתה אינם רודפים אחריו אלא עומדים במקומם, כיון שיש לחוש שמא יפנו אליו או אל אדם אחר ויזיקוהו, הרי זה מותר:
והטעם שהתירו לצודם, הואיל ואין כאן צידה גמורה מן התורה אלא מדרבנן, כיון שהוא מלאכה שאינה צריכה לגופה. וגם לדעת הרמב"ם שמחייב במלאכה שאינה צריכה לגופה (עיין לעיל בפרק ע"ד סעיף ט"ו), כאן שאין כוונתו כלל למלאכה דהיינו לצוד, אלא אדרבה כל כוונתו בהיפך להבריח ההיזק מעליו, אין זה אלא כמתעסק ואיסורו מדרבנן, ובמקום צער הגוף שלא ינשכו ויזיקו, לא גזרו חכמים. ועיין בסעיף שאחריו. וודין הריגתם, להלן בפרק ע"ז סעיף כ"ג:

לצוד רמשים מזיקים בשינוי

וכשהוא צד את הרמשים המזיקים, לא יכוין אלא כדי להינצל מנשיכתם. אבל אם הוא מכוין לצוד בשביל להשתמש בהם לרפואה, או כדי לגדלם לנוי ולשעשוע וכדומה, הרי זה אסור:
ולכתחילה לא יצוד אותם כדרכו, דהיינו לתפושם בידו ולהניחם בתוך כלי וכדומה, אלא בשינוי, שיהיה ניכר מתוך מעשיו שאין כוונתו לשם צידה רק לינצל מהם. כיצד הוא עושה. כופה עליהם כלי, או מקיף עליהם דברים מסביב בענין שלא יוכלו לצאת משם, או קושרן בחבל וכדומה. אמנם במקום שאי אפשר לשנות, יכול לצודם איך שירצה.

מחידושי רבותינו

ויהיו כל ימי נח (בראשית ט. כט)

בספרי תימן כתוב 'ויהיו', משא"כ בספרי ספרד ואשכנז כתוב 'זיהו' חסר וא"ו.
וכתב מהר"י זצ"ל בחיבורו 'חלק הדקדוק' על פס' זה וז"ל: כתב מהר"ב מסתברא דהוא ויהי דאינון ג' ס"י חל"ן (א"ה. ראה ביאור לזה בספר 'דברי שלום ואכמ"ל) ופליג ביה ולא ידעינן מה הוא קושטא אי האי אי האי, עכ"ל. ותימה עליו איך נסתפק היכן האמת. והנה מחברת רבי' סעדיא גאון ז"ל לפניו ושירו וזמירו. כי ממנו תוצאות חיים פניו ירצו דלים. במנין במספר. ואם מהר"ל הכריע בהיפך לא סיימה קמיה הא"י מסורתא דרבי' סעדיה ז"ל דדבריו דברי קבלה הם. מה גם דעיניך לנוכח יבישו כמה רבנותא שמביא הר"מ דכולהו פה אחד יעידון יגידון דהאי דנח ויהיו בוי"ו. וכבר ראיתי פסק ארוך ע"ז שנכתב ממהר"ר שלום צבטאני נ"ע בכת"י תלמידו מהר"ר צאלח זלה"ה בחתימת כמה זקנים ת"ח. ועיקר יסודם שבנו עליו הכרעתם הוא המנין שמנתה המוסרה ווי"ן שבכל התורה (ושם העידו שעמדו למנין ווי"ן שבתורה) ואשכחו ווי"ו (זה) בכלל המנין (המנויין). והכו על קדקד מי שכבר רצה להגיה ולמחוק אות הוי"ו. ומסיימי שם ומסורת סייג לתורה, וס"ת שנמצא חסר ווי"ו זה הרי הוא פסול כחומש בעלמא, והכרעתם תכריע שהם דברי קבלה. ומינה לא תזוז. וצופה עתידות נגלה לפניו.

וכתב עליו הרב שמעון צאלח זצ"ל בהבהרות בחומש 'חזון שמעון' אות א' בזה"ל: והא לך לשון מרפא לשון ויהי כל ימי חנוך, והוון, ה"ג, וכן ויהי כל ימי למך והוון, וכמ"ש במסרת התרגום ויהי דמתרגמינן והוון, עשר, חנוך, למך, ולאברם היטיב, מקנה צאן, ויפרץ האיש, שור וחמור, ימי יעקב, קולות וברקים, כל בכור זכר, אנשים, ע"כ ומוסרה זו מסייעת לספרינו שאנו קורין ויהיו כל ימי נח לקמן ט' פ' כ"ט ולא כנ"א ויהי, שא"כ היו מוסרים זה בכללם. וכבר כתבתי במ"א דדוקא אלו חנוך ולמך נאמר בהם ויהי מפני שלא השלימו שנותיהן עכ"ל. ועכשיו שזכינו והגיעו לידינו שני כתבי יד הכי עתיקים בעולם וראינו שכתוב בהם ויהיו מה שלא ראו שני רבני ספרדים שפסלו ספרי תורה תימנים מעתה יחזרו תלמידיהם ויודו על האמת ויסלקו מפייהם דבר זה ותהא להם לזכות וכי' ה' מרדכי ברויאר בע' 27 ואור תורה הוא שהכריע במ"ג פר' בראשית ה' כ"ג ופסק לכתוב ויהי כל ימי נח, בעקבותיו נתקבל נוסח זה ע"י האשכנזים ורק מסורת הספרדים והתימנים עדיין שומרת שם על נוסח ויהיו כל ימי נח שהוא כנראה הנוסח המתאים למוסרה עכ"ל. ותימה על מ"ש תיבת הספרדים הלא הם כמו נוסח האשכנזים. עכ"ל.

עוד כתב לעיל מינה הרב שמעון צאלח זצ"ל בהבהרות בסימון שתי כוכביות בזה"ל: ועתה זכינו ויצא לאור תנ"ך ליסבון וכי בו ויהיו ואיזה עם ארץ מחק הוי"ו והנה עכשיו שנמצאו בידינו ג' ספרים והם ארם צובה, ולינגרד, וליסבון, והם הכי עתיקים בעולם בסדר אחד היינו שכ' בהם ויהיו זוהי הוכחה שאין עליה תשובה והיות והדורות הקדמונים לא היה להם אפשרות לבדוק ולחקור מכמה סיבות שהם ולפיכך אין לומר כך נהגו אלא נודה לה' ית' שהשאייר לנו דבר להתגדר בו. ועיין במבוא לענין ספר תורה שלנו המחוק והמעולה. עכ"ל.

לעילוי נשמת	לזש"ק	לרפואת
סעדיה בן מנצור ז"ל, רפאל בן סעדיה	תומר ישראל בן יעקב	רדה בת עווד
ז"ל, משה בן סעדיה ז"ל, תנצב"ה	ואודליה בת מנשה	תחי' בשכחע"י

מהליכות אבותינו

לעיסת עלי הקאת

מפורסם לכל שאבותינו הרבו בלעיסת עלי הקאת, וכאשר היו עושים כן היו יושבים והוגים בתורה. מעלות עץ זה רבות הן, ודי עתה שנעלה את אשר כתבו בספר 'דרך צדיקים ח"א עמ' 177 על המקובל הרב חיים סנואני זצ"ל, וז"ל:

במשך עשרות שנים החיה רבנו את נפשו באוכל העממי הקרוי קאת. הקאת הינו עץ המכונה בפי התימנים "עץ הדעת", הגדל בחצרות הבתים. מרוכזים בו מרכיבי מזון משובחים, ותכונותיו מחזק את הגוף ומרחיק השינה.

אכילתו המועטת של רבנו היתה עבודת שמים, ככהן המקריב את קרבנו על המזבח לשם גבוה. ומרגלא בפומיה דרבנו "בכל דבר מאכל אפילו עלה יש בו ניצוץ אלודי", וביאר רבנו את דבריו באומר:

קאת ר"ת - קדושה א'חדות ת'יקון. לרמוז שע"י אכילת עלי הקאת, אדם יכול לקדש עצמו ולמנוע פגמים בנפשו. קאת עולה בגימטריא 501, וכנגדו בעולם העשיה עולה בגימטריא דצ"ך (114) עד"ש (374) באח"ב (13) ביחד 501. על ידי לעיסת העלים עולים מעולם העשיה לעולם היצירה. ישראל עולה בגימטריא 541 - תקמ"א. ההפרש בין ישראל (541) לקאת (501) הינו 40. רמו למה שנאמר בן ארבעים לבניה. בכח הלעיסה מכניעים את הקליפה שבעולם היצירה. מעולם היצירה עולים לעולם הבריאה. קאת עולה בגימטריא אשר שזה בעולם הבריאה, וגם מספר קאת מכוון כנגד נצר (340) ונקה (161), ושני התיקונים הם בסוד אבא ואימא. באכילת הקאת עושה האדם תיקונים ויחודים עד לעולם הבריאה.

לעת זקנותו של רבנו, כשלא יכול היה ללעוס בפיו את הקאת, נהג לכתשו במו ידיו במכתש, ואמר לתלמידיו שגם בכתישת העלים ישנם כונות ויחודים לעילא לעילא.

כך נראתה אכילתו של רבנו שכולה היתה בסוד שרפים ואראלים, בבחינת "וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת", במעט האוכל שהכניס לפיו כיון כונות ויחודים בסוד עשר ספירות ועולמות עליונים. עכ"ל.

ויה"ר שגם בני דורנו אשר קאת בפייהם, שגם אם לא זכו לכון הכוונות הראיות לכל הפחות שלא תהיה כמאכל הבהמה אלא לחיזוק בלימוד התורה, אמן.

ויהי הגשם על הארץ (בראשית ג יב)

פרש"י ז"ל ולהלן הוא אומר ויהי המבול, אלא כשהורידן הורידן ברחמים שאם יחזרו יהיו גשמי ברכה, כשלא חזרו היו למבול עכ"ל.

לעד"ן שורש הדברים כן. ונקדים מה שידוע לחכמי התכונה דשיתא אלפי שני דהוי עלמא וחד חרוב, הם כנגד חמה לבנה מאדים כוכב צדק נגה שבתאי, כסדר שבעה ימי בראשית. והנה באלף הב' שהוא כנגד לבנה שהיא מימית היה המבול ע"ב. ולפי זה נראה דלאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא, לז"א ויהי הגשם על הארץ גשם טבעי כפי טבע מערכת הזמן הגזור מששת ימי בראשית, ובעונותיהם היה זה למבול להשחיתם ולכלותם, ואלו זכו היו גשמי ברכה. וכח המערכה אינה לא להרע ולא להיטיב וביד האדם להפוך אותה בבחירתו בין לטוב בין להפכו, שהרי מזל לבנה אעפ"י שהוא מורה על המים, מ"מ אינו מורה על אבדן עולם, אבל האדם ע"י מעשיו גורם להם להיות מאבדין ומחריבין, וזה כלל גדול ועיקר יקר יהיה בידך בכל עניני החזיונות, וז"ש רז"ל אין מזל לישראל כי מפני שיש בידם תורה ומע"ט הם מהפכין אפילו המערכות הרעות שיהיו טובות באופן שיתקיימו באופן טוב כגון מאן דבמזל מאדים טבחא או מוהלא. וכמו ונתתי נגע צרעת ונתן את הבית כדי להוציא המטמון ואם תשכיל תראה שהמערכה היא בחינת נפש נוקבא עיגולא והאדם הוא בחינת רוח דכורא רבועא דבגו עגולא בו הבחירה להוסיף או לגרוע אור חוט אסב"ה ע"י תורה ומצות וישלוט וימשול על כח המערכת כזכר הכובש את הנקבה והמבין יבין דבר לאשורו.

ועד"ז יתבאר ענין הקשת שנראה מן הטבע שכן היא מוכרחת להתהוות ע"י הכאת שמש בעבים והם מלאים מים כמו שמתהווה כן בבית כשיש עששית של זכוכית מליאה מים תלויה בו והשמש מכה עליו מן הצד נהיה בצד השני של בית כמראה הקשת וא"כ מה היא נתינת האות של קשת ועל מה אנו מברכין, אבל המשכיל יראה שגם התורה לא אמרה שהקב"ה ברא את הקשת עתה לאות ברית ופסוק מלא הוא שאין כל חדש תחת השמש מאחר וימי בראשית ואילך וכך אמר הכתוב זאת אות הברית אשר אני נותן משמע עתה מחדש ואח"כ אמר את קשתי נתתי בענן משמע כבר מששת ימי בראשית. הא כיצד, אלא מתחילה היתה הקשת טבעית ואין בה שום קדושה כו"ו באופתא ועכשיו נתן בה הקב"ה אות ברית ונמשך בה קדושה כו"ו שבתפילין, והיתה לאות ברית לזכור רחמים וע"ז אנו מברכים עליה ומוזהרים להסתכל בה ונמצא שכל ענייני העולם לעולם הם כלולים מטבע ונס, עיגולא וריבועא מקיף ויושר והא' מוקדם בעת הבריאה כמזלא והב' מאחר הבריאה על פי הזכות והמבין יבין ויבחין ואם שגיתי השם הטוב יכפר בעדי.

(משכיל דורש' למהר"י קרח זצ"ל)

לרפואת ולזוג הגון
הרה"ג יחיאל בן יוסף גרפי בשכחע"י

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

עשו טי"ל ללמוד באחת מבתי הכנסת לספוג קדושה

יתירה, ואח"כ שבו לת"ת לחגוג סיום פרשה שלימה, אשריכם תלמידי חכמים!

הרב יחיא ב"ר משרקי זצ"ל נולד בצנעא בשנת ה'תצ"ד לאביו בעל השתילי זיתים. קיבל תורה מאביו ולאחר מכן ממהרי"ץ. מצבו הכלכלי היה קשה וע"כ נרתמו גדולי דורו לסייע לו לפרנס ביתו. מונה לדיין קבוע בבי"ד בצנעא בשנת ה'תקמ"ה. עשרים התשובות שכתב מובאות בסוף השו"ת של אביו. בפסקיו נטה יותר לפסוק כש"ע ופחות ביסס מנהגי תימן. נפטר בצנעא בשנת ה'תקס"ט. תנצב"ה

כדאי להיות מצטיין החודש בתפילה!
התלמיד הבעלה שר שלום חסיד נ"י קיבל סט סידורים על הצטיינותו בתפילה בכל חודש הרחמים והסליחות יה"ר שיתקבלו תפילותיו ברצון

התלמיד הראשון מכיתה ה' השנה, שזוכה כבר להניח תפילין מידי יום כמבואר בגמרא ובפוסקים, וכפי שמתנכס בעטרת חיים לקיים את התורה כהלכתה, הלא הוא יוסף כהן נ"י יה"ר שקדושתם תחפוף אותו ללא הרף, אכ"ר

בדרכיהם אתהלך...

הצדיק ממסילה

סיפר הצדיק מארי חסן צאידי זצ"ל מהכפר מסילה שבשרעב כי פעם אחת היה רוכב על החמור בדרכו והגיע לבית קברות מוסלמי שדרך הרבים עברה בו ובאותו בית קברות היתה מצבה של אחד מאליליהם. בעודו עובר בתוך אותו בית קברות הגיעו מולו שלושה ערבים שאחד מהם היה נשיא (שייך) של שלושה כפרים והיה בקשרי ידידות עם מורי חסן. בראות הנשיא את מורי חסן עשה עצמו כאילו לא מכירו ופקד עליו שירד מעל החמור.

ענה לו המארי: "מדוע? והלא החמור הוא שלי וגם הדרך של הקב"ה וליסטים בדרכים." ענה לו הנשיא: "כן החמור שלך ואנו לא ליסטים והדרך של הקב"ה אבל בית הקברות שאתה מהלך בו הוא שלנו."

ענה לו המארי: "אם בית הקברות שלכם תקיפו אותו חומה ותעשו דרך אחרת לרבים מה שנתתי מהנדות והמצורעים שעוברים בדרך זו."

הוסיף אותו נשיא ואמר: "הנה הגעת מול מצבת האליל ולכן תרד מהחמור." המורי הסתכל לעבר מצבת האליל והבחין כי צואת בקר נמצאת סביב לקבר אמר המורי לנשיא: "תראה איך מזלזלים באליל שלכם."

ענה לו: "איך זה זלזול כבר הוא בגן עדן." שאלו המורי: "והיכן הוא גן עדן?" ענה לו: "בשמיים."

החזיר לו המורי: "כיון שהוא בשמיים מה אכפת לו אם אני אהלך רוכב על החמור בארץ..." לאחר עשרה ימים הגיע שמועה למורי כי אותו נשיא מת.

(מפאתי תימן עמ' קכ"א)

התודה...

ו הברכה...

לכל האנשים היקרים והאהובים אשר את שמותיהם איננו יודעים, אך נדבה בלב חפץ הם עותנים, בצנעה ובהסתר למען לא ידעו צדקותם ברבים, ועליהם הכתוב אומר יצדקתם עומדת לעד. יה"ר שיוזכו לכל מדה טובה, ויושפע עליהם שפע ברכה וטובה מן שמיא, ואנשר ועושר ושמחה יהיו מנת חלקם, מתוך אריכות ימים ושנים ובריאות איתנה, אכ"ר

הערות הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

לזשיק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזשיק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה